

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Źródłoznawstwo archeologiczne III
Kierunek:	Archeologia, I stopień [6 sem], stacjonarny, praktyczny, rozpoczęty w: 2013
Rok/Semestr:	II/3
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Taras Halina, dr hab.
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	brak
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia laboratoryjne • dyskusja dydaktyczna • ekspozycja • objaśnienie lub wyjaśnienie • prelekcja
Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Technika i technologia wytwarzania naczyń w epoce brązu i początkach epoki żelaza; przegląd materiałów ceramicznych. 2. Podstawowe zasady i kryteria klasyfikacji typologicznej ceramiki, wyrobów metalowych i innych. 3. Przegląd warsztatów ceramicznych i metalurgicznych poszczególnych kultur . 4. Osada, cmentarzysko, skarb jako źródło archeologiczne - sposoby prezentacji i możliwości interpretacyjne. 5. Gabinetowa dokumentacja i interpretacja źródeł.
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • praca semestralna • zaliczenie praktyczne
Warunki zaliczenia:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. 2. Zespołowa i indywidualna praca kontrolna.
Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Blajer W., <i>Skarby z wczesnej epoki brązu na ziemiach polskich</i>. Wrocław 1990. 2. Blajer W., <i>Skarby ze starszej i środkowej epoki brązu na ziemiach polskich</i>. Kraków 1999. 3. Czerniak L., Koško A., <i>Zagadnienia efektywności poznawczej analizy chronologicznej ceramiki na podstawie cech technologicznych</i>. Archeologia Polski, t. 25, 1980, s. 247-279. 4. Jockenhovel A., Kubach W. (red.), <i>Prahistorische Bronzefunde</i>. Munchen-Stuttgart. 5. Kadrow S., <i>Iwanowice, stanowisko Babia Góra. Część I. Rozwój przestrzenny osady z wczesnego okresu epoki brązu</i>. Kraków 1991. 6. Libera J., <i>Krzemienne formy bifacjalne na terenach polskich i zachodniej Ukrainie (od środkowego neolitu do wczesnej epoki żelaza)</i>. Lublin 2001. 7. Michalski J., <i>Zagadnienia systematyzacji i interpretacji obiektów nieruchomych (Ze studiów nad osadami otwartymi kultury łużyckiej)</i>. Materiały Starożytne i Wczesnośredniowieczne, t. 5, 1983, s. 135-199. 8. Mogielnicka-Urban M., <i>Warsztat ceramiczny w kulturze łużyckiej</i>. Wrocław 1984. <p>(oraz monografie kultur epoki brązu i wczesnej epoki żelaza)</p>
Dodatkowe informacje:	Studenci pracują w małych podgrupach i indywidualnie

Modułowe efekty kształcenia:	<p>01 ma podstawową wiedzę i umiejętności praktyczne w zakresie identyfikacji kulturowo-chronologicznej źródeł archeologicznych, ich analizy i interpretacji</p> <p>02 posiada podstawowe umiejętności badawcze (formułowanie, analiza problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, krytyczne podejście do źródeł i hipotez, opracowanie i prezentacja wyników) pozwalające na rozwiązywanie typowych problemów w archeologii, potrafi merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować wnioski, ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju</p> <p>03 potrafi współdziałać i pracować w zespole przyjmując w nim różne role, umiejętnie formułując priorytety służące realizacji określonego przez siebie i grupę celu, według wskazówek kierującego</p>
------------------------------	--